

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 12-07-50804 מדינת ישראל
13 ספטמבר 2012

1

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף

המעורר

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

נוכחים: המעורר וב"כ המעורר עו"ד קולקר
ב"כ המשיבה עו"ד גב' רוני מודריק

פרוטוקול

עו"ד קולקר: חוזר על הערעור. אמרתי ללקוח שלי שאין סיכוי לערעור.

עו"ד מודריק: אנו סבורים שביהמ"ש קיבל בחסכמה את ת/4 שהוא דר"ח המאפיינים ולכן אין בעיה של עדות מפי השמועה ואפילו יאמר שמדובר בעדות מפי השמועה עדיין בימ"ש קמא יכול היה להרשיע על בסיס ההודאה כשתיה, הנסיעה בזיג זג, אי העדה, כלומר סעיף 162 לתסד"פ וריח אלכוהול.

פסק דין

נגד המעורר הוגש כתב אישום של נהיגה בשכרות ביום 11.6.24 מעט אחרי חצות הלילה בחוצות בת-ים נהג כאשר, כך עפ"י כתב האישום, כשבכל ליטר נשוף נדיאותו היו 355 מיקרוגרם אלכוהול. לאחר שמיעת ראיות בימ"ש קמא קבע בהכרעת דינו שבטל מחדלי המשטרה, דהיינו השוטרים אשר הפעילו את מכשיר הינשוף שלא כהתאם להנחיות היצרן והוראות המשטרה לא ניתן לסמוך על בדיקת הינשוף לצורך הרשעת המעורר. אך עם זאת, מצא בימ"ש קמא להרשיע את המעורר בעבירה בה הואשם, דהיינו נהיגה בשכרות תוך שהוא מסתמך על ראיות אחרות אשר הוגשו לו במסמכים ובעדויות של שוטרים שבאו בפניו. בסיפא להכרעת הדין החל מסעיף 12 לו מעמ' 4 להכרעת הדין קבע בימ"ש קמא שהלכה פסוקה קובעת שניתן לחוכיח נהיגה בשכרות גם בדרך שאינה מדעית, זאת עשה תוך שהוא מסתמך על העובדה שהמעורר הודה כי שתה בקבוק בירה גולדסטאר עובר לנהיגה, מקום והוא לא רגיל לשתות בירה,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

13 ספטמבר 2012

עפ"ת 12-07-50804 מדינת ישראל

1 משום שבעת עיכובו נהג עם רכבו מול חזית הניידת ולאחר מכן סטה בויג-וג, מפניו של הנאשם נדף
2 ריח אלכוהול. הנאשם ויתר על זכותו להעיד ונוקפת לו חובת ההוראה של סעיף 162 לחסד"פ [נוסח
3 משולב] תשמ"ב-1982 ובעיקר כך נראה לי, או לפחות במידה רבה "כפי שפורט לעיל הנאשם כשל
4 במבחני הביצוע שנערכו לו, במבחן ההליכה על קו הנאשם התנדנד, נפל והסתייע בהרמת ידיים
5 לצדדים לשמירה על יציבות".
6 במהלך המשפט התברר בעדותו של העד אילן ללוש מפקח שבניגוד לכתוב, כך לכאורה נראה, בת/4
7 דו"ח המאפיינים, לא הוא זה אשר ערך אותו, אלא שוטף אחר בשם רסי"מ ירון אלטר אשר גם כתב
8 את התוכן בכל רכיבי בדיקת המאפיינים גם חתם עליו, ולכן דבריו של העד ללוש בכל הנכתב בת/4
9 הינם עדות מפי השמועה שחניגם בלתי קבילים.
10 אומנם הסינוור הסכים להגשת ת/4 אך הוא עשה כן כמצוות סעיף 27א' לפקודת התעבורה, כך
11 שחתנגדות לא היתה יכולה לסייע לו וממילא רק לאחר שהתחיל להעיד העד ללוש התגלתה העובדה
12 שחתוכן המצוי בת/4 הינו עדות מפי השמועה.
13 כאן יש מקום להפנות לתוראת סעיף 56 לפקודת הראיות [נוסח חדש] תשל"א-1971, אשר מורה
14 אותנו שאין לחתייחס לעדות מפי השמועה אשר התקבלה בהיסח הדעת או בטעות.
15 בכל אופן בימ"ש קמא לא שם ליבו לכך שאפילו לא בחן את השאלה אם חתוכן של ת/4 הינו קביל או
16 לא קביל ולמרות שער היה לכך שירון אלטר לא העיד משום שלא נעתר לבקשת המדינה להוסיפו
17 כעד, לא בחן את השאלה באשר לקבילות המסמך ובכך טעה.
18 יש לומר באשר ליתר היתדות להרשעה בהכרעת הדין כי ריח אלכוהול אשר עלה מפיו של המערער
19 ריח קל היה, שעשיית שימוש בסעיף 162 לחסד"פ חינה בשיקול דעת ואיננה מחוייבת בכל מקרה
20 ובמקרה זה היתה החלטה של סינוור שלא להעיד את המערער משום שסבר שלמדינה אין די ראיות
21 ללא העדתו ולכן יש קושי ליתן משקל לאי העדה.
22 בנוסבות שבחן גם מכשיר הינשוף כשל וגם מאפייני השכרות עפ"י דו"ח ת/4 אינם מהווים בסיס
23 להרשעה, חנני סובר שיש ספק סביר ואף למעלה מכך האם המערער היה שיכור ולכן חנני מקבל את
24 הערעור ומזכה אותו בדין.

25
26
27 ניתן והודע היום כ"ו אלול תשע"ב, 13/09/2012 במעמד הנוכחים.

רענן בן-יוסף, שופט

28
29
30

הוקלד על ידי סיגל זיו